UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Pro herede.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

cui debebat credere, vel oſtendit mandatum reuocatum, vt ĩ.
pro legat. l. ij. ⁊ quod dixi. ſ. e. l. qui fundũ. §. procurator. Opp.
quia abſens non deſit poſſidere. Solue vt in gl.

Pro herede. Titu. vj.

LEX I.

1 ☞ Pro herede qualiter ſumatur in hoc titulo.
2 Vſucapere pro herede quis poſſit
3 Vſucapiunt pro herede extranei, ⁊ non fuit
4 Pro herede que vſucapiuntur.

PRo herede ¶ p. ĩ. ꝓ legat. l. ea res. Sol. vt in gl. ¶ Que-
a ro a qualiter ſumat̃ in hoc titulo, pro hrẽde. Et
1 dicit gl. ꝙ ſumitur vno modo. Quãq; qs eſt hrẽs
vere, ⁊ tunc loquitur iſte ti. Quãdoq; putatiue,
⁊ hoc modo ſumitur l. pro herede. ſ. de pet. hr̃.
Ita dicit gl. rub. Sed in eo quod dicit gl. ꝙ putatiue, dic, ꝙ po
teſt ſumitur duobꝰ modis, vno modo ꝙ iuſto errore ſit ductꝰ, ⁊
tunc quo ad iſtum titulum ſufficit, l. non ſolum. §. j. ſ. de vſucap
Sed ꝙ in l. ꝓ hrẽde. ſ. de pet. here. habetur ſiue iuſto errore, ſeu
iniuſto aſſumitur. Quero, quid ſi putat eum viuũ q eſt mortuꝰ:
2 dic vt in gl. ¶ † Quero, quis eſt ille qui vſucapit ꝓ herede: Et
Mar. dicebat, ꝙ heres, rẽ quã defunctus nõ põt vſucapere ꝓ
pter malã fidẽ, ex ſua perſona põt. Sed gl. reprehẽdit enim ĩ
l. j. C. e. ⁊ l. Pomponius. §. cum quis. ſ. de acqui. poſ. ⁊ l. an vi
tiũ. ĩ. de diuer. ⁊ temp. preſcri. Et breuiter in gl. enumerantur
caſus in quibus pro herede quis põt vſucapere. Et dic vt ĩ gl.
3 ¶ † Quero, que perſone vſucapiant pro herede: Et dic, ꝙ xe-
4 tranei non ſui, ⁊ tamen dic vt in gl. ¶ † Quero, quid preſcriba-
tur titulo ꝓ herede, an hereditas tota, vel res particulares. Et
gl. dicit ꝙ hereditas nõ, q2 eſt ius, l. nihil. ĩ. de ver. ſig. ⁊ incor
porales res non preſcribuntur, l. ſeruus. §. incorporales. ſ. de
acqui. rerũ do. ſed ſingulares res corporales, ſi aliene ſint in-
hereditate, ſic: vt in hoc titu. ſ. mobiles triennio, immobiles de-
cennio. Et vide iſtam gl. que optime loquitur ⁊ tene menti.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Quero. Vide Bal. in l. hereditatem. C. in quibꝰ cau-
ſis long. temp. preſcri. ceſ.

LEX I.

QVi legatorum. §. Quod vulgo a Per hunc §. dicũt quidã, colonũ poſ-
ſidere. ſed dicũt contra l. non ſolum. §.
j. de vſucap. Et hoc quod dicit, naturalis, intellige de detenta-
tiõe, Item ibi, ciuilis, ⁊c. Per hoc dicit Dy. duas poſſeſſiones
eſſe. Sed dic vt dixi ſ. de acqui. poſ. l. j. in ij. q. prin.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Quod vulgo. Dy. dicebat iſtum tex. non eſſe alibi, ſ vt
refert Bal. in l. licet. C. de acqui. poſ. ipſe allegat allium.

☞ Sui heredis exiſtentia quando operatur, cũ hꝫ coheredem.

§ **Filium quoque** Primo quero. de ratione hu-
ius. §. Et ratio eſt colligẽda
ex iſto tex. ⁊ ex continuatione precedentium. Dictum eſt ſu-
pra, ꝙ nemo poteſt ſibi mutare cauſam dominij. Subijcit, filiũ
quoq; ⁊ ſic exemplificat. Ideo adde ad tex. ibi, viuo patre. ſub
audi, nec ſibi poteſt mutare cauſam poſſeſſionis, dicendo ſe de
nouo heredem patris, hoc eſt dominum ⁊ poſſeſſorem: quia an
te erat, l. in ſuis. de lib. ⁊ poſthu. ſm Jac. de Are. ¶ C p. ĩ. pro-
ſuo. l. pe. §. pe. Reſp. vt ibi videbitis, q2 ibi diuiſio fuit ab he-
rede confirmata. Secũdo op. ĩ. ti. l. j. §. fi. Gl. que eſt hic ponit
multa verba pro ſolutione. ⁊ ibi in l. j. §. j. examinabo ĩ. tit. pxi.
¶ Venio ⁊ op. extra gl. dicitur hic, ꝙ eſtimabat naturalẽ poſ-
ſeſſionem penes eum fuiſſe. Contra, quia filius ſecundũ iſta tẽ-
pora nec ciuiliter, nec naturaliter poſſidet, l. poſſeſſio. §. j. ſ. de
acqui. poſ. Solu. quodammodo dicitur poſſidere filius: ⁊ quo-
dammodo dicitur filius dominus, l. in ſuis. ff. de lib. ⁊ poſth. nõ
1 tamẽ proprie poſſidet, l. poſſeſſio. §. j. ¶ † Venio ad verſicu. cui
conſequens eſt vt filius, ⁊c. Contra, quia exiſtentiã ſui heredis
nihil operatur, quando ſibi datus eſt coheres, l. apud Julianũ
§. j. ad Trebellia. Si ergo cum datus eſt ſibi coheres, heqetur
e contra ... eius, videtur ꝙ poſſit pro herede vſucapere. Huius con-
trarij timore dicunt quidam, ꝙ pro parte coheredis non põt
vſucapere, pro ſua ſic. Et vide iſtã gl. que eſt ĩ verb. coheredũ.
que allegat l. nihil. C. eod. Sed. qualiter reſpõdemus ad op. ꝙ
exiſtentia ſui heredis nihil operatur, cum quis habeat cohere-
dem? Reſpon. tunc non operatur exiſtentia ſui heredis in his,
que ex teſtamento dependent: ſed in his que extra teſtamentũ
veniunt ſic. vt C. de iure delibe. l. ſi fratris. ⁊ dixi ſ. de vulgari ⁊
pupil. l. ſi filius qui patri. Vel dic, ꝙ exiſtẽtia ſui heredis nihil
operatur, ſi non adijt, vel non immiſcet, ſed ſi immiſcet opera-
tur, nec procedit vſucapio cum aliena iactura, vt vſucapiat ꝓ
herede, l. ſi is qui. ĩ. de fur. Quid ſi filiꝰ fuit emancipatus. Qui
a dam dicunt idem, a ⁊ ſic faciunt hic loqui: ⁊ aſſignant rationem,
vt in glo. que vera nõ eſt. l. non ſolum. §. j. ſ. de vſucap. ⁊ l. cum
heres, quam glo. alleg. nihil facit.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Dicunt idem. Adde Bart. in repe. l. in ſuis. in vij. op.
de lib. ⁊ poſth.

LEX III.

PLerique Ibi pro herede. idem ĩ putatiuo
iuſto errore, l. non ſolum. §. j. ſ.
vſucap. alias ſecus. ⁊ facit quod not. ſ. de acquiren.
poſſeſ. l. interdum. §. j. in princi.

LEX IIII.

1 ☞ Heres indignus vſucapit.

COnſtat Glo. dicit, ꝙ qui eſt † heres, tamẽ ſi eſt
indignus, nõ vſucapit ꝓ herede. Sed
non credo iuſtam gl. verum dicere, quia heres eſt, nec
poteſt ei priuatus opponere, ꝙ ſit indignus, l. his con
ſequenter. §. j. ſ. fa. erc. ⁊ ibi not. glo. Pone ergo in eo qui nul
lo modo eſt capax. vt in damnato in metallum, ⁊ heretico, de q-
bus dicitur in l. legari. Inſtit. de leg. Sed quid ſi iuſto errore
credit ſe capacem: Dic vt ĩ. pro lega. l. nemo.

Pro donato. Titulus vij.

LEX I.

PRo donato Oppo. de l. Celſus. ſ. de vſu
cap. Solu. non ſufficit falſa
opinio. friuola, ſed iuſta ſic, l. iij. ſ. ꝓ ſolut. ¶ Opp.
in edibus. ſ. de dona. Sol. vt in gloſ.

☞ Donatio facta a patre filio in poteſtate confimatur morte
patris, tamen q2 proprie non eſt donatio, ſed magis legatum,
vſucapitur quaſi pro legato, ⁊ non pro donato.
Donatio facta filio ob benemerita, ſtatim valet, ſi merita pro-
ceſſerint ſecundum ius Authenticor.
Vſucapio in re donata filio, quando procedat
Aſſertio patris aſſerentis ſe donare filio propter benemerita,
non probat, ſed debet probari ꝙ merita preceſſerint.

§. **Si pater filio** Iſte eſt difficilis §. ¶ p. qd vſu-
capiatur ꝓ donato: q2 donatio
cata a patre filio, morte confirmatur, l. ij. C. de inoff. dona. ⁊ l.
dationes, quas parẽtes. C. de dona. ĩter vir. ⁊ vxo. Huiꝰ cõtra-
rij timore, hic §. habet duas lectu. principales. Vna, ꝙ dona-
uit ſimpliciter, ſed conceſſit in peculium, ⁊ tunc nõ cõfirmatur
te, vt C. fami. erci. l. certum, ⁊ iſta eſt clara ⁊ vera. Sed quantũ
ad iſtã lefegem continet diuinationem, ⁊ ideo ſecunda lec eſt, ꝙ
hic donauit, vt bene merito, ideo cõfirmat̃ morte ⁊ ſic vt extra-
meo. Ad contrarium reſpon. quod nõ vſucapitur titulo ꝓ dona
to, vi ex tunc a die donationis: ſed ex nunc a die confirmatio-
nis, l. ſi pater. C. de inoffic. dona. Sed ad iſtud oppon. quod ta
lis cõfirmatio retrotrahit̃, l. donatio. C. ꝓ dona. ĩt vi. ⁊ vxo. Sꝫ
gl. reſpõdet ꝙ quo ad fructus retro trahitur, nõ quo ad vſuca-
pionem ⁊ dñiũ. Vel dic, cũ de vſucapione tractat̃ que aſt odio-
ſa non retro trahit̃, ne qs locuplet̃ cũ aliena iactura, l. denique.
ſ. ex quib. cau. ma. Sed gl. in l. ſub cõditiõe. ĩ. de ſolu. dicit, ꝙ et
quo ad dominiũ trahitur retro, ſed male dicit vt ibi dixi. Et ſic
remanet ſm hanc ſol. ꝙ vſucapiatur pro donato a die confirma
tionis: ſed hoc videtur cõtra mentem huius §. ⁊ ideo retẽta hac
eadẽ lect. aliter ſol. glo. ꝙ pater mutauit volũtatem. Hoc eſſet
verum per l. ſi pater. ĩ. eo. ſed continet diuinationẽ. Vel dt gl. ꝙ
nõ cõfirmat̃ ſm iſta tpa, ſꝫ hodie ſic. ⁊ idẽ tenet in l. ſi ĩ. pater. e
Sed Cy. ty cõtrariũ ĩ l. ij. C. de inof. do. ⁊ ꝓbat, q2 donatio fact
ĩter vi. ⁊ vxo. cõfirmat̃, l. cũ hic ſtatꝰ. ſ. de do. ĩter vi. ⁊ vxo. ergo
idẽ multo magis in patre ⁊ in filio. Preterea ego probo. dona
tio facta filio cõfirmat̃ eo facto ſui iuris emãcipatione, l. dona-
tiones. §. pater. de dona. ergo eadem ratione morte, l. mulier. ĩ
pri. ſ. ad Treb. C. de inſti. ⁊ ſubſti. l. iij. cum ſi. Qualit̃ ergo ſol
uemus: Dic, ꝙ licet confirmetur morte tamen nõ vſucapitur
pro donato, vt hic. Ratio eſt q2 non eſt proprie donatio, ſed ma
b gis b legatũ, l. in donationibus. C. ad leg. facid. nec eſt proprie le
gatũ per omnia, l. ſeques queſtio. ſ. de le. ij. ⁊ l. res. C. de dona.
inter vir. ⁊ vxo. ⁊ ideo preſcribitur ex quaſi titu. pro legato: non
enim eſt vere legatũ, nec vera donatio. Hoc tenet gl. ſ. ti. j. l. ij.
§. fi. ⁊ iſtud tene. Oppo. ĩ. ꝓ ſuo. l. pe. §. pe. Sol. ibi in filio emãci
pato, ſm vnã lect. ⁊ verũ in ſe: hic in filio in poteſtate. ¶ † Opp.
extra gl. iſta lect. preſuponit. quod pr̃ donauit filio vt bñm eri
to, ergo valuit donatio ſtatim, vt no. C. de inoff. teſta. auth. vnde

ſi parẽs

ſi parens. Sol. illud verum ſm hodierna iura, ſm que filijs q̄
ritur ex cauſa aduẽtitia: ſed illud ꝙ h; filius propter eius me
rita e ſeruitia, que vere precelſerunt, h; ex ſuis operib⁹, ⁊ ſic eſt
aduentitium, l. cum oportet. §. j. C. de bo. que lib. ⁊ ſic loquit di
cta auth. vnde ſi parens. licet gl. aliter videatur ſentire, ⁊ nõ be
ne. C. de col. l. ſi dona. Secus ſi merita non preceſſerũt, tũc idẽ
3 hodie, qḋ olim. ¶ † Et ideo in iſta materia diſtingue, quando q
ris, an procedat vſucapio in re donata filio a patre. tũc aut do
nauit filio emancipato ⁊ procedit vſucapio titu. pro donato: qa
valet donatio, l. pe. j. pro ſuo. ſm vnam lectu. Aut donauit filio
exiſtenti in poteſtate, ⁊ tunc aut vt haberet in peculio: ⁊ tunc nõ
5 procedit vſucapio ti. pro donato. hic eſt caſus in hoc §. Si ve-
tanquam extraneo, ⁊ tunc aut donauit ſibi vt bene merito. ⁊ pre
ceſſerunt merita, ⁊ valet donatio ⁊ procedit vſucapio pro do-
na. vt no. in auth. vnde ſi parens. C. de inoffic. teſta. Aut nulla
merita preceſſerunt, ⁊ tunc aut patere mancipauit eum in vita,
⁊ procedit a tẽpore emãcipationis vſucapio. pro donato, l. do-
nationes. §. pater. de dona. Aut enim nõ emacipauit, ⁊ tũc aut
queris an pcedit viuẽte pr̃e: nõ pcedit vt hic. Aut patre mor-
tuo, ⁊ tunc aut pater mutauit voluntatem: ⁊ nõ procedit, niſi he
res patris confirmauerit. vt j. eo. l. ſi pater. Aut pater in eadẽ
voluntate perſeuerauit, ⁊ tunc vſucapit a tempore mortis, non
titulo pro donato vere, ſed quaſi titulo pro donato, vel quaſi p
4 legato, vt no. in l. ij. §. fi. ſ. ti. j † . Quero, qḋ ſi pater dixit in inſtru
mento, dono tibi filio, vt bene merito: quia multa preceſſerunt
merita, an valeat, quia ſic aſſeruit: Certe nõ, niſi probentur. tex.
eſt in l. ſi forte. j. de caſt. pec. ⁊ glo. in l. ſi donatione. C. de collat

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Morte. Uide hic late, quãdo donatur filio, quomodo
confirmatur donatio morte patris donantis. Et vide, q2 nec do-
natio cauſa mortis per talẽ cõfirmationẽ eſt vera donatio: ideo
non eget inſinuatione, nec etiam requiritur aditio hereditatis,
ſm Ang. ⁊ gl. ibi. in l. pe. §. fi. ſ. ti. j. ⁊ Bar. j. proxi. ⁊ vide Bal.
in l. filio. C. famil. erci. ⁊ ſ in l. ij. de inoffi. dona. ⁊ Bal. etiã. C. e. l.
irritã. vbi omnino vide. Et an poſſit reuocari, vide q̄ dixi poſt
Bar. in l. frater a frater. in vlti. col. de condi. inde. Et de inſinua
tione adde Bal. in authẽ. ex teſtamẽto. C. de col. tex. in l. antep.
C. de don. inter vir. Utrum autẽ donatio facta per patrem filio
de re aliena, confirmet morte: Bal. ꝙ ſic, in l. fi. C. e. ⁊ ibi Bal.
refert Bar. hic tenere, ꝙ iſta donatio cõfirmata morte, nõ trahet
retro, etiam quo ad fructus in re aliena, cuius cõtrarium tenet
ibi Bald. ſed ego non reperio Bartol. hoc tenere hic, nec alibi
b ¶ Sed magis. Uide que dixi ſ. e. l. in prin. poſt Bar. ⁊ Bal. i
fi. C. e. ⁊ Bar. in l. ſequens queſtio. de leg. ij. ⁊ Bal. ĩ authẽ. ex te
ſtamento. C. de colla. ⁊ filie. C. famil. erciſ.
c ¶ In hoc §. Adde Bal. in l. fi. C. e. ⁊ firmat hic Ang. per gl. hic,
⁊ per leges ibi alleg. ꝙ vbi vere merita pceſſerunt, incõtinenti-
ſit validata donatio ꝙ ſi vere merita non preceſſerunt, quando
donatur propter merita, nunquam etiã morte confirmet. alleg.
gl. in l. ſi donatiõe. C. de col. l3. gl. hic ⁊ alibi teneat cõtrariũ, vel
in l. pe. §. filiũ. ſ. ti. j. ⁊ ibi vide Bar. Adde q̄ poſui i. l. ij. ſ. d. do.

LEX II.

Si is qui Conteſtatio facta quo ad vnum non i
terrumpit preſcriptionem quo ad
alium, ſed quo ad illum ſi. h. d.

LEX III.

1 Uſucapio non impeditur, ſi error iuris concurrit cum errõ
re facti.
2 Error facti non facit ceſſare errorem iuris.
3 Duo quando ſunt quorum vnum non prodeſt, ⁊ aliud nocet, ꝙ
inſpicitur.
a Si vir [a]Si concurrit † error iuris cum errore fa
1 cti, non impeditur vſucapio, h. d. hec leg
¶ Opp. gl. a diuiſione. Aut iſte putauit donationez
non valere, ⁊ ſic fuit malchci. Aut putauit donatio-
ne valere, ⁊ errauit i iure, ergo nullo caſu vſucapit. Gl. ſoluit op
time. Ego dico ꝙ putauit donationẽ valere, ⁊ ſic fuit error iu-
ris in genere. Itẽ errauit, q2 putauit rẽ donãtis cũ eſſet aliena
Ex hoc errore facti in ſpecie, ſequit, ꝙ nõ eſt error iuris in ſpe
cie: q2 vere valebat dõatio facta de re aliena, ⁊ ſic recte putabat
hoc caſu donationẽ valere, ⁊ ſic pcedit vſucapio. Uide gl. i vb.
procedere. que in cipit, op. ⁊c. Sed cõtra hoc op. ſ. pro empto.
l. ij. §. ſi pupillo. ij. rñſo. vbi erat error iuris in genere. Itẽ i fac
to, ⁊ tñ non procedit vſucapio. Rñdet glo. mirabiliter, ꝙ hic er
ror iuris vincit ab errore facti, ibi ſecus. Et vincit hic, q2 vere
res erat extranei, vnde donatio valluit i illa re putatiua: ⁊ ideo
iuris error vincit in hac re: q2 nõ eſt error in iure vere, q2 vere
donatio v3. ſed in §. ſi a pupillo. non eſt ſic, q2 ſiue res ſit pupil
2 li ſiue extranei vẽditio nõ v3, l. magis puto. ſ. d. reb⁹ eorũ. Unde
b error † [b]facti, errorem iuris non facit ceſſare. Uide gl. ibi, vin-
3 citur ergo ⁊c. Uos † videtis, ꝙ ſunt duo, [d]quorum vnũ prodeſt
c aliud nocet, ⁊ inſpicitur qḋ prodeſt. Cõtra ſ. ad Sylle. ſi quis in
d graui. §. fin cũ l. ſeq. Et vbi inſpicitur id qḋ nocet, dic ſic, qñq3 id
quod prodeſt, eſt tante potentie, ꝙ offuſcat, ⁊ vincit id qḋ nocet,
tũc inſpicim⁹ id quod prodeſt, vt hic, ⁊ l. nõ intelligitur. §. ſi qs
palã. j. de iure fi. Si vero id quod nocet, vincit id quod prodeſt,
tunc inſpicimus id quod nocet. Uel dubitatur, tunc ſubdiſtin-
gue. Aut effectus vnius poteſt ſeparari ab alio, ⁊ ſeparatur l. re
legatorum. §. fi. de inter. ⁊ releg. Si vero non poteſt ſeparari, in
ſpicitur quod nocet, d. l. ſi quis. in fi. cum l. ſeq. ſ. ad Syll. ⁊ l. ij.
e §. ſi a pupillo. [e] ſ. pro empto. De huius legis, materia tangitur
per Dy. in cap. poſſeſſor. an antepe. q. extra de regu. iur. lib. vj.
⁊ per Cy. C. de vſucap. pro emptore. l. venditioni ancille.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Si vir. Iſta eſt not. lex. vide Bal. C. de rei vend. l. nul
lo. Adde etiam Bal. in l. venditioni. C. pro emp.
b Poma. ¶ Uende error. Et vide gl. ſing. in c. apoſtolice. de do.
⁊ ibi dixi.
c An. Barb. ¶ Uos videtis. No. ⁊ vide Bar. in l. ſi quis in gra
ui. ad fin. de Sylla. ⁊ ibi Lud. qui plene hoc ad q. inducit Bar.
in l. non intelligitur. §. ſi quis palam. j. de iur. fiſ. do. Anto. in c.
ex parte. de conuer. coniug.
d Alex. ¶ Sunt duo. Quando ſunt duo, quorum vnum prodeſt, ⁊
aliud nocet, qḋ inſpiciatur, vide quod ſcripſi ſingulariter ſecun
dum Bald. in l. ſocietatem. §. arbitrorum. in verſi. quero quod
ſi eſt dictum. ſ. pro ſoc. ⁊ qḋ ſingulariter not. Bald. in l. ſi quis
decurio. C. de fal. ⁊ Mod. in c. conſuluit. in fi. de vſur.
e Claud. de Seyſſel. ¶ §. ſi a pupillo. hoc limitat Aret. in l. ſi qs
cum alio. de verbo. oblig.

LEX IIII.

Si pater. Uidetur, ꝙ cõfirmet morte, nec ra-
tihabitio heredis aliqd operetur.
l. ij. C. de inoffi. dona. Dicit gl. j. ꝙ olim nõ cõfirma-
batur, qḋ reprobaui tibi ſ. e. l. §. j. Dic ergo, ꝙ pater
mutauit voluntatem, quam preſumo mutatam ex eo, qḋ filiã ex-
heredauit. Et hoc vult dicere l. qui pro donato. j. prox. quaſi do
minus non poteſt manumittere, ſed deſinit vſucapere. dicam ea
dem ratione. non poterit rem in ſacrum dedicare, ſed poterit
obligari reſpectu ſui quaſi dominij, l. ſi ab eo. ſ. de pignoribus.

a Pro derelicto.[a] Titul. viij.

¶ Continua per teipſum, ⁊ vide glo. que dicit. ꝙ habere pro de
relicto habet vim donationis. Pro quo vide quod dicam j. de
ſtipu. ſeruo. l. quod ſeruus.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Pro derelicto. Adde iſtũ ti. vide qḋ legit ⁊ no. l. inter-
dũ. §. j. de acq. poſ. ⁊ pulſio huius ti. volentis habentem rẽ pro
derelicto perdere dominiũ, non habet locu3 in re deſerta l. qui
agros. C. de omni agro deſer. li. xj. ⁊ ibi Bar. ⁊ Bal. in l. re3 que
nobis. de acquir. poſſeſ. Item non h3 locu3 in hereditate vacan
te. quod fiat occupãtis ſ3 Bal. in lege, qui ſe patris. C. vnde lib.

LEX III.

An pars. Quod iuris eſt de toto quoad to-
tum, idẽ iuris eſt de parte quo ad
partem. ſed nõ eſt idem iuris de parte quo ad totum
hoc dicit. tene menti.

LEX IIII.

Sempronius. Qui denegat alimenta, ⁊
alij tradi mandauit, vide
tur p derelicto habere. hoc dicit. Titulum pro lega
to, hic poſitum, vide per teipſum

Pro dote. Titulus. x.

LEX V.

1 Titulus pro dote, equiparatur titulo pro emptore, ⁊ eſt o-
neroſus ex parte viri ex parte mulieris lucratiuus.
2 Doti res ſingulares vel omnia bona dentur, an interſit.
3 Dominium in venditione vel donatione omnium bonorum nõ
tranſit ſine traditione, in ſocietate ſic.
4 Traditio in dubio videtur animo transferendi dominiũ facta.
5 Dos non poteſt eſſe ſine matrimonio.
a Titulus. [a]Si res detur in dotẽ vniuer-
ſaliter, vel ſpecialiter, matri-
monio cõtracto vſucapitur pro dote: ante cõtractũ
vero vſucapit pro ſuo, niſi expſſe ſit actũ ꝙ nõ tran
ſeat dñiũ, niſi matrimonio cõſummato ⁊ hoc ſi
ue res det eſtimata ſiue ieſtimata. h. d. cũ l. ſeq.
Not. tex. ibi, nihil ⁊c. ⁊ ibi, ſi tamẽ nõ videtur, ⁊c. no tex. in fi. ibi,